עין משפט נר מצוה

נב א מי' פ"ד מהל' סוטה כ"ג ח"י:
נג ב מי' פ"ו מהל' תרומות ה"ג: נד ב ד מי' שם ה"ג כ"ג:

שומרת יבם קרית לה תנתו מעלייתא היא להת לתמר רב קנה לכל · ותע"ג דקרי לה שומרת יבם במילתיה דרבי יהושע ורבי יוחנן לחיורו בבא עליה יבם בבית חמי ובגלת עבד בה מאמר התם משום דלמו תנתו מעלייתא היא לענין השקאה קרי לה שפיר שומרת יבם לפילו לרב דתמר קנה לכל להת ממעט לה רבי יוחנן בבריימתא מתנת לישך ורבי יהושע קרי לה נמי שומרת יבם כו' משום דלי נתו רבויא דלים לים הוה ממעט לה וכן מסיק התם לגבל נכת לה הזכיר שום עעם שניה רתוי לקרותה על ילו שומרת יבם ועוד כיון דקונה לכל לה הוה ליה למימר שומרת יבם וכתבה דרך נמי כתובה היא:

דהא תמר רב קנה לכל · ובנפל מן הגג ונתקע לו בנתכוון להמיית בכותל ליכא לתוקמה דוימן לים דך תם שבבתו מבלעדי לישך דמשמע מבלעדי לישך שנתן דך תם שבבתו משמע דבעינן בבעל כוותא שביבה: **רב** פפא תמר התי תנא · פי' בקונטרס בלשון שני לשולם דקינן לה ולישתמרה כשביית תרומה והתי תנא הוא הך דרשת דוקה הלים תעון ולים ליה הך דרשת שקדמה שביבה בעל וקץ לר"י דבריש שבושת (דף כי ופפ) וכתובה (דף כת:) וכמה דוכתי פריך ומי בדקי לה מיד והתניא וקה הלים וכו' ולת מבני לה מיד תנא הוא משמע ליכא מלן דפליג ועוד מנא ליה להתי תנא לן בעי שתקדום שביבה בעל לשמע בשבת עליה תרומה בבית לחיב לייבי וכרתה עליה תרומה בבית לחיב לייבי ולרתה כלשון לשמון שתקדום שביבה דקתמר לה שנתנתה תרומה ולישתמרה ומשקה לה כשביית נשואתה[הנ"ב עד שלא נבעלה ודקשיא לך מתקדמה שביבה בעל לבועל התי תנא וכו' עכ"ם]ודקשיא לך לין מעוקה מעון התי תנא הוא דלים ליה לך דרשת וחה הוא לשון מוכי והוא ברייתה עיקר דלישתמרה קמת ליכא למיפרך תם כן מתי לה שתיתי תרומה ותתדקה הת לה כשביית תרומה ולישתמרה ומשקה לה ע"י קיטי של עכשיו ומגלגל עליה שבועה כל ימים שביית מתניתין מסתתרמה ובבדקה ומכלן לגבול שבועה מן התורה: **פשלה מן התרומה** · עד שיכטש **משתמרת לביאה פשולה** · שים ביד לחיו לבא עליה וביאתו ביאה וכי היכי דהוי משתמרת לביאתו כך היא **משתמרת** לביאת לחיו שהרי **פסולה מדברנן** דים לחר מחמר כהנן (שיל דף כ:) מחמר לו וכעל לו כו' וכן בב' יבמין ויבמה לחת: **דאורייתא** · ביאה שהיא פשולה דאורייתא כגון לחמנה לכהן גדול: **דברי הכל** · בין לרבי יוחנן בין לרבים לקיש **שלא בתקנה** בי עשה להפיל לחלי לגבי מחיר לת פשיל לחת במשתמרת לביאה פשולה דאורייתא: **יש** · לזה היבם לח חלל: **לדברי הכל לא נבעלה** · לפי שיבמה לבעת בה מחמר לבן כשר לכהן לחלל לה ולא לחת לה לאכול בתרומה: **וכגרס תפתי** · בימי חירוסין וכ"ג **שבועת** כדלמרינן במתניתין ומעותו בקשקה לו בגערה: **שומרת יבם קרית לה** · קנה לכל · בביית שוגג ומזיד: **מידי סוף טעמא גלת לרב** · הת דמייתין לי מופה לפסולות לסיומה לרב מייתין לה דלמר לעיל לי מופה לפסולות ורב הלמר לעיל קנה לכל ולדידיה לת מיבעיא לה: **לכתן דעבד מעמר** · ולמ"ל בזמן בביית ממיה: **וכ"ם היא דלמרי** · בפרק ר' לחין (לעיל דף כפ:) מלמר קונה קנין גמור ליעשות לרמוה ולפריה לת זיקת ייבום ומלמר לעיל מ"ו] **סוטה כה:**

שומרת יבם קרית לה אשתו מעליא היא דהא *אמר רב קנה לכל בשמואל דאמר לא קנה אלא לדברים האמורים בפרשה מדי הוא מעמא אלא לרב הא אמר רב קנה לכל הבא במאי עסקינן כגון דעבד בה מעמר וב"ש היא דאמרי *מעמר קונה קנין גמור א"ר היינו ארוסה ואמעמיך נשואה ובנוסה לאו חדא מילתא היא אלא נשואה דידיה ובנוסה דחבריה הכא נמי ארוסה דידיה ושומרת יבם דחבריה רב פפא אמר האי תנא הוא דתניא *אין מקנין לה לארוסה להשקותה בשהיא ארוסה אבל מקנין אותה להשקותה בשהיא נשואה רב נחמן בר יצחק אמר **על ידי גלגול שלח רב חייא משמיה דרבי יוחנן *העושה מאמר ביבמתו [ויש לו אח] אפילו הוא כהן והיא כהנת פסולה מן התרומה למאן אילימא לרבי מאיר אימר דאמר רבי מאיר משתמרת לביאה פסולה לא אכלה מדאוריתא דרבנן מי אמר ואלא לרבי אלעזר ורבי שמעון השתא משתמרת לביאה פסולה דאוריתא אכלה דרבנן מיבעיא אלא כי אתא רב אמר עשה בה מאמר ביבמתו בדברי הכל אכלה כיש לו אח חלל לדברי הכל אינה אוכלת לא נחלקו אלא שנתן לה גט: רבי יוחנן אמר אוכלת ריש לקיש אמר אינה אוכלת רבי יוחנן אמר אוכלת הני מילי לרבי מאיר דאמר אינה אוכלת הני מילי משתמרת לביאה פסולה דאוריתא אבל דרבנן אכלה וריש לקיש אמר אינה אוכלת אפילו לר"א ורבי שמעון דאמרי אוכלת הני מילי ריש לי להאביל במקום אחר אבל הכא כיון דאין לו להאביל במקום אחר לא וכי תימא הכא נמי יש לו להאבילה בחוורת פסקה מיניה וקרובה לבי נשא אבל האי אבילא ביה: נתארמלו או נתגרשו וכו': בעא מיניה רבי חייא בר יוסף משמואל כהן גדול שקדש את הקטנה ובגרה תחתיו,*

מהו

עכשיו ומגלגל עליה שבועה כל ימים שביית מתניתין מסתתרמה ובבדקה ומכלן לגבול שבועה מן התורה: **פשלה מן התרומה** · עד שיכטש **משתמרת לביאה פשולה** · שים ביד לחיו לבא עליה וביאתו ביאה וכי היכי דהוי משתמרת לביאתו כך היא **משתמרת** לביאת לחיו שהרי **פסולה מדברנן** דים לחר מחמר כהנן (שיל דף כ:) מחמר לו וכעל לו כו' וכן בב' יבמין ויבמה לחת: **דאורייתא** · ביאה שהיא פשולה דאורייתא כגון לחמנה לכהן גדול: **דברי הכל** · בין לרבי יוחנן בין לרבים לקיש **שלא בתקנה** בי עשה להפיל לחלי לגבי מחיר לת פשיל לחת במשתמרת לביאה פשולה דאורייתא: **יש** · לזה היבם לח חלל: **לדברי הכל לא נבעלה** · לפי שיבמה לבעת בה מחמר לבן כשר לכהן לחלל לה ולא לחת לה לאכול בתרומה: **וכגרס תפתי** · בימי חירוסין וכ"ג **שבועת** כדלמרינן במתניתין ומעותו בקשקה לו בגערה:

מהו

א) גרסה רש"י ולפי כפ"ד דפסיפת ליה שתאר לטוסס לפי שבור פסולה דבזה לפכי מבוסס.